

Fra bestyrelsen for „Dansk Sømandskirke i fremmede Havne“ har ministeriet nu modtaget et andragende om forhøjelse af nævnte tilskud, således at der ydes dækning af den fulde lønudgift til de af selskabet ansatte præster.

Til støtte for det ansøgte har selskabet anført, at udgiften til lønninger til selskabets præster er stadigt stigende som følge af pristallets stigning, hvorhos bestyrelsen tillige har anført, at den danske valutas forholdsvis lille købekraft og det meget høje prisniveau i visse af de lande, hvor selskabets præster udøver deres gerning, ligeledes er stærkt medvirkende til, at lønningsudgifterne er blevet så høje, at der udkræves en ekstraordinær hjælp for at kunne opretholde den kirkelige betjening af danske søfolk i udlandet i rimeligt omfang.

Undertegnede minister er af den opfattelse, at „Dansk Sømandskirke i fremmede Havne“ er en institution, der indtager en ganske særlig stilling inden for det frivillige menighedsarbejde. I så henseende henvises særligt til, at selskabets præster betjener danske statsborgere, der betaler kirkeskat her i landet, men som på grund af deres erhverv som søfolk er afskåret fra at nyde godt af den kirkelige betjening, der er til rådighed for andre danske. Det må derfor formentlig også anerkendes, at selskabets virksomhed opfylder et moralsk krav, som fra søfolkernes side kunne gøres gældende over for samfundet.

I overensstemmelse hermed må jeg anse det for særdeles ønskeligt og påkrævet, at der stræbes henimod en ordning svarende til den, der med virkning fra 1. april 1953 at regne er indført vedrørende statens afholdelse af udgifterne til lønning til de under „Dansk Kirke i Udlandet“ i Sydslesvig ansatte præster, således at selskabet kan fritages for den del af dets udgifter, der vedrører lønnen til præsterne.

„Dansk Sømandskirke i fremmede Havne“ aflønner fuldt ud sømandspræster i Hull, Newcastle, Hamborg, Antwerpen, Rotterdam, New York, Baltimore og Yokohama. Endvidere udreder selskabet halvdelen af lønnen til sømandspræsten i London, medens den anden halvdel udredes af den stedlige danske menighed.

De pågældende præster aflønnes som præster i folkekirken i 2. lønklasse, jfr. § 3 i lov nr. 418 af 12. juli 1946, og deres tjenestealder er fastsat efter de for folkekirkens præster i loven fastsatte regler. Foruden grundløn, alderstillæg, almindeligt pensionsgivende tillæg og dyrtidstillæg som for folkekirkens tjenestemænd, d. v. s. for tiden reguleringstillæg, midlertidigt tillæg og særligt tillæg, ydes der dem befordringsgodtgørelse og kontorholdsgodtgørelse, der af kirkeministeriet beregnes efter de for folkekirkens præster gældende regler, samt endvidere et på grundlag af oplysninger om prisniveauet i de respektive fremmede lande fastsat udetillæg (sted- og repræsentationstillæg).

Foruden at udrede lønnen til de fornævnte 9 præster deltager selskabet i aflønningen af en hjælpepræst for præsten i London, hvor selskabets tilskud udgør halvdelen af et beløb på fast 650 engelske pund årlig. Endvidere yder selskabet et fast tilskud til sømandspræsterne i Gøteborg og Buenos Aires på henholdsvis 6 000 kr. og 4 800 kr. årlig. De pågældende præster virker tillige for „Dansk Kirke i Udlandet“, hvorfor dette selskab udreder den resterende del af lønnen.

Med de for tiden værende indehavere af de respektive stillinger og de pr. 1. april og 1. oktober 1956 gældende dyrtidstillæg vil størrelsen af det beløb, staten skulle refundere selskabet, såfremt den skulle overtage den fulde udgift som foran anført, for finansåret 1956-57 udgøre i alt 218 212 kr. 84 øre, medens det tilsvarende beløb — beregnet på grundlag af de pr. 1. oktober 1956 gældende tillæg — for finansåret 1957-58 ville udgøre 219 342 kr. 82 øre.

En sådan ordning bør efter ministeriets opfattelse gennemføres med virkning fra den 1. april 1957 at regne, jfr. herved en anden skrivelse herfra af d. d. vedrørende afholdelse af det hertil fornødne yderligere tilskud mod forventet efterbevilling på tillægsbevillingsloven for finansåret 1957-58. Undertegnede minister mener dog ikke for indeværende finansår at kunne stille forslag om fuld dækning af det manglende beløb ud over de bevilgede 150 000 kr., men anser det på den anden side for nødvendigt,